

РЕШЕНИЕ

№ 39244

гр. София, 25.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав, в
публично заседание на 24.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **9242** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 от АПК във вр. с чл.172 ал.5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ .

Образувано е по жалба от И. С. П., [ЕГН] управител на „Сънотех Машинари“ ООД, ЕИК[ЕИК] с адрес за призоваване в [населено място], [улица] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №25-0288-000112/19.05.2025г. по чл.171, т.2а, б.А от ЗДвП, издадена от Е. Л. Ш. на длъжност Полицейски инспектор към ОДМВР В., РУ К., с която е наложена ПАМ-прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 10 месеца.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед за прилагане на ПАМ е незаконосъобразна, издадена в нарушение на административно-производствените правила и в противоречие с целта на закона. Твърди се, че процесната ПАМ не съдържа необходимите реквизити, че в същата липсват мотиви за определяне срока на приложение на мярката и се твърди материална незаконосъобразност. Прави се искане за присъждане на разноски за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение. В съдебно заседание жалбоподателя се представлява от юрк.П., която прави искане за отмяна на процесната ПАМ като незаконосъобразна, като алтернативно искан намаляване на срока за прилагане на мярката до законовия минимум от 6 месеца.

Ответникът – Полицейски инспектор към ОДМВР В., РУ К. - Е. Л. Ш., редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура редовно уведомена не изпраща представител.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

На 19.05.2025г. около 07.01ч. в [населено място], общ. К. по [улица], до П. „А.“ с посока на движение към [улица] Г. Я. Л. управлявал лек автомобил „Рено Мастер“ с регистрационен номер СВ 1742 НР, собственост на „Сънотех Машинари“ ООД –гр.С., с Булстат №[ЕИК], без да притежава СУМПС. При направена справка за водача, е било установено, че същият не притежава свидетелство за управление на МПС. На Г. Я. Л. е издаден АУАН Серия GA № 4142601 от 19.05.2025г. На 19.05.2025г. е издадена Заповед за прилагане на ПАМ №25-0288-000112/19.05.2025г. по чл.171, т.2а, б.„А“ от ЗДвП от Полицейски инспектор към ОДМВР В., РУ К., с която е по отношение на И. С. П. с ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес [населено място], [улица], в качеството му на собственик е разпоредено прекратяване на регистрацията на ППС –лек автомобил „Рено Мастер“, с регистрационен номер СВ 1742 НР, за срок от 10 месеца. На 07.08.2025г. заповедта е връчена на И. С. П..

Като доказателства по делото са представени от ответника: АУАН Серия GA № 4142601 от 19.05.2025г.; оспорената заповед; пълномощно; докладна записка; наказателно постановление № 25-0288-000207 от 13.06.2025г.; справка за нарушител/водач за Г. Я. Л.; Заповед № 369з-3066/01.11.2023г. на Директора на ОДМВР-В.; удостоверение от агенцията по вписванията за „Сънотех Машинари“ ЕООД с Булстат №[ЕИК]; длъжностна характеристика; копие от свидетелство за регистрация на МПС на лек автомобил „Рено Мастер“, с регистрационен номер СВ 1742 НР; приемо-предавателен протокол; фактура; АУАН № 235/19.05.2025г.; талон за медицинско изследване; мотивирана резолюция №25-0288-М000028 от 19.05.2025г.

С молба жалбоподателят е представил, а съдът е прие в съдебно заседание и следните писмени доказателства: копие от СРМПС №[ЕИК]; копие от Удостоверение за актуално състояние на „Сънотех Машинари“ ЕООД с Булстат №[ЕИК]; договор от 31.08.2020г.; длъжностна характеристика трудов договор; приемо-предавателен протокол и фактура.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, е подадена от лицето посочено като адресат на ЗППАМ поради което е процесуално допустима, предвид наличие на правен интерес от оспорването на подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност акт.

Съдът, намира че жалбата е в срок, доколкото е подадена чрез пощенски оператор на 21.08.2025г. Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално- правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съобразно разпоредбата на чл. 23 от ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон.

Съгласно чл. 172, ал.1 от ЗДвП, в редакцията към датата на издаване на оспорваната заповед, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. В случая със Заповед № 369з-3066/01.11.2023г. на Директора на ОДМВР-В., е упълномощил да издават заповеди за прилагане на ПАМ, полицейски инспектори към ОДМВР В.. Поради изложеното съдът приема, че оспорената заповед за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган.

Заповедта за налагане на ПАМ е индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 от

АПК и като такъв следва да отговаря на изискванията, визирани в АПК. Съгласно разпоредбата на чл.59, ал.2, т.4 от АПК, в акта следва да бъдат посочени фактическите и правните основания за издаването му.

Съгласно чл.171, ал.1 от ЗДвП- „За осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки:“, като в т.2а от същия закон е визирана хипотезата на прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство, без да притежава съответното свидетелство за управление и/или е употребил алкохол с концентрация в кръвта над 0,5 на хиляда и/или наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, непритежаващо съответното свидетелство за управление - за срок от 6 месеца до една година;

При налагане на конкретната ПАМ със Заповед №25-0288-000112/19.05.2025г. по чл.171, т.2а, б.“А“ от ЗДвП от Полицейски инспектор към ОДМВР В., РУ К. по отношение на И. С. П. с ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес [населено място], [улица], в качеството му на собственик е разпоредено прекратяване на регистрацията на ППС –лек автомобил „Рено Мастер“, с регистрационен номер СВ 1742 НР, за срок от 10 месеца.

Въз основа на представените и приети по делото писмени доказателства – копие от свидетелство за регистрация на МПС, АУАН, Наказателно постановление, съдът констатира, че собственик на МПС- Рено Мастер“, с регистрационен номер СВ 1742 НР е „Сънотех Машинари“ ООД с Булстат №[ЕИК]. Изрично в АУАН административният орган е посочил, че МПС-то е собственост именно на „Сънотех Машинари“ ООД с Булстат №[ЕИК]. Тези факти, свидетелстват, че административният орган още в хода на проведеното административно производство, преди издаване на заповедта е разполагал с информация за собственика на МПС.

Тези обстоятелства са безспорно установени и по настоящото дело, а именно, че собственик на автомобила е „Сънотех Машинари“ ООД с Булстат №[ЕИК], който по силата на разпоредбата на чл.171 т.2а от ЗДвП може да бъде адресат на принудителната административна мярка. В конкретния случай административният орган е определил принудителната административна мярка по отношение на И. С. проданов, а не по отношение на „Сънотех Машинари“ ООД с Булстат №[ЕИК].

Неправилното определяне на адресата на акта е съществено процесуално нарушение, което води и до материална незаконосъобразност на акта.

Съгласно цитираната правна норма от Закона за движение по пътищата, принудителната административна мярка може да се наложи единствено на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, непритежаващо съответното свидетелство за управление

В тежест на административно – наказващият орган е да установи всички фактически основания, породили необходимостта от налагане на ПАМ, включително и лицето, което е собственик на автомобила и по отношение, на което следва да бъде наложена ПАМ.

Принудителната административна мярка в конкретния случай трябва да е определена спрямо собственика на автомобила, а не спрямо друго лице – физическото лице управител на търговското дружество собственик на автомобила.

В допълнение следва да се посочи, че действително не се установяват каквито и да е мотиви в ЗППАМ свързани със срока на приложението на мярката, което принципно е допустимо при

налагането на същата в минимален размер, какъвто обаче не е настоящия случай. Липсата на изложени аргументи, свързани с определения 10 месечен срок, на прекратяване на регистрацията за процесното МПС, се приема за нарушение на чл. 59, ал.2, т.4 от АПК, свързани с излагане на фактически и правни основания, за издаване на обжалваната заповед, относно срока на приложение на принудителната мярка.

С оглед гореизложеното съдът намира, че обжалваната заповед е незаконосъобразна, като издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, в несъответствие с материалноправните разпоредби, на които се основава- чл.171 ал.1, т.2а б“А“ от ЗДвП и при несъответствие с целта на закона и следва да бъде отменена.

При този изход на спора на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в производството. Претендират се държавна такса в размер на 50 лв. и юрисконсултско възнаграждение. В този случай, присъждането на юрисконсултско възнаграждение е уредено в нормата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК, във връзка чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, поради което следва да се присъдят разноски в минималния предвиден размер от 200 лева. Ето защо, на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в общ размер от 250 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд – София –град III-то отделение, 79-ти състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №25-0288-000112/19.05.2025г. по чл.171, т.2а, б.А от ЗДвП, издадена от Е. Л. Ш. на длъжност Полицейски инспектор към ОДМВР В., РУ К., с която по отношение на И. С. П. с ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес [населено място], [улица], в качеството му на собственик е разпоредено прекратяване на регистрацията на ППС –лек автомобил „Рено Мастер“, с регистрационен номер СВ 1742 НР, за срок от 10 месеца.

ОСЪЖДА ОДМВР В. да заплати на И. С. П. с ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес [населено място], [улица], сумата от 250 лв. /двеста и петдесет/ лева, представляваща държавна такса и юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл.172 ал.5 от ЗДвП /редакция ДВ бр.77 от 2018г. в сила от 01.01.2019г./.